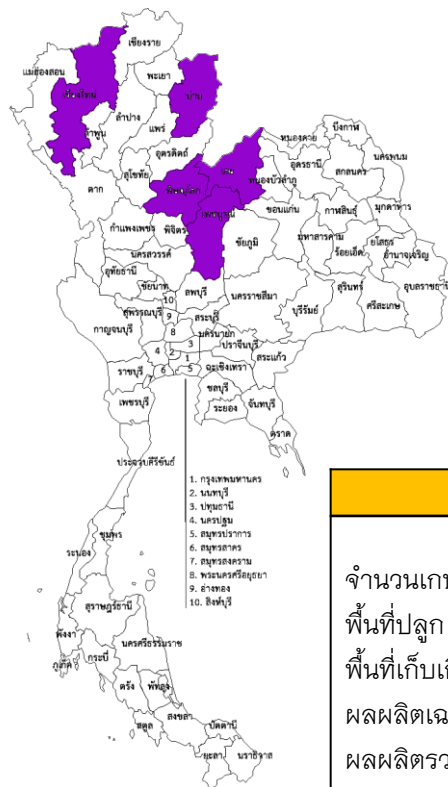

แหล่งผลิตที่สำคัญของไทย ปี 63 ^{1/}

เลย	79.92 ไร่
เพชรบูรณ์	23.84 ไร่
น่าน	28.00 ไร่
พิษณุโลก	20.03 ไร่
เชียงใหม่	15.35 ไร่

กระชายดำ

ชื่อไทย : กระชายดำ

ชื่อสามัญ/ชื่ออังกฤษ : Black Galingale

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Kaempferia parviflora*

Wall. Ex Baker.

โดย : กลุ่มส่งเสริมพืชสมุนไพรและเครื่องเทศ

เบอร์โทรศัพท์ : 0 2579 9547

ต้นทุน / ผลตอบแทน (บาทต่อไร่)

ต้นทุน (ปี 62/63) (บาท/ไร่)

1. ค่าไถพรวน 2,500 บาท
2. ค่าปุ๋ยคอก 1,300 บาท
3. ค่าแรงปลูก 3,000 บาท
4. ค่าพันธุ์ 30,000 บาท
5. ค่ายาฆ่า/กำจัดวัชพืช 2,000 บาท
6. ค่าปุ๋ย 800 บาท
7. ค่าแรงขุด/เก็บเกี่ยว 3,000 บาท
8. ค่าใช้จ่ายอื่นๆ 2,000 บาท

รวม 44,600 บาท/ไร่

ผลตอบแทน (บาท/ไร่/ปี)
(ผลผลิตสด)

208,000 บาท

สถิติการผลิต ^{1/}

	ปี 61	ปี 62	ปี 63
จำนวนเกษตรกร (ราย)	58	57	94
พื้นที่ปลูก (ไร่)	115.08	127.04	226.76
พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	115.08	127.04	226.76
ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	1,700	1,700	1,300
ผลผลิตรวม (ตัน)	195.64	215.97	294.78

ราคาขาย (บาท/กิโลกรัม)

ปี	หัวสด	แห้ง	ผง
62	60 - 70	280 - 350	350 - 400
63	160	680	750

ช่วงเวลาที่ผลผลิตออก (ร้อยละ)

ปี	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
63	30	20	20	-	-	-	-	-	-	-	-	30
64	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

ที่มา : 1/ กรมส่งเสริมการเกษตร

กระชายดำ

ศักยภาพ/จุดเด่น	ปัญหาข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา/แก้ไข
<p>1. ประเทศไทยมีสภาพภูมิประเทศและภูมิอากาศที่เหมาะสม ทำให้กระชายดำมีคุณภาพและคุณสมบัติที่ดี</p> <p>2. กระแสความต้องการบริโภคสินค้าเพื่อสุขภาพมีการขยายตัวเพิ่มสูงขึ้นทั้งในประเทศและต่างประเทศซึ่งกระชายดำสามารถพัฒนาเข้าสู่อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ได้หลากหลายประเภท เช่น เครื่องดื่ม อาหารเสริม เป็นต้น</p> <p>3. ในแผนแม่บทแห่งชาติว่าด้วยการพัฒนาสมุนไพรไทย ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2560 – 2564 ได้มีการบรรจุกระชายดำไว้เป็นหนึ่งในสมุนไพร Champion Products ที่ต้องเร่งพัฒนา รวมทั้งผลักดันให้มีการพิสูจน์ยืนยันในเรื่องคุณภาพประสิทธิภาพตามหลักการทางวิทยาศาสตร์ เพื่อบูรณาการเข้าสู่ระบบบริการสุขภาพอย่างครบวงจร ผสมผสานกับการแพทย์ปัจจุบันให้ได้</p>	<p>1. เกิดโรคเน่าสูง หากมีการระบายน้ำไม่ดีหรือปลูกซ้ำในพื้นที่เดิมหลายๆ ครั้ง</p> <p>2. ส่วนใหญ่ปลูกเป็นพืชเสริมรายได้ ปริมาณผลผลิตไม่แน่นอน เป็นข้อจำกัดในการพัฒนาเชิงอุตสาหกรรม</p> <p>3. ขาดการวิจัยและพัฒนาตลาด ข้อมูลความต้องการของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศไม่ชัดเจน</p> <p>4. การผลิตส่วนมากไม่ได้รับการรับรองมาตรฐาน เช่น GAP อินทรีย์ เป็นต้น</p> <p>5. ขาดการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน และมาตรฐานสินค้า ทำให้การขยายตลาดทำได้ยาก</p> <p>6. ขาดการเชื่อมโยงระหว่างเกษตรกรและผู้รับซื้อ ทำให้ไม่ข้อมูลการผลิตและการตลาดไม่สอดคล้องกัน</p> <p>7. ขาดการวิจัยอย่างต่อเนื่องในเรื่องคุณภาพ ประสิทธิภาพตามหลักวิทยาศาสตร์</p>	<p>1. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตวัตถุดิบกระชายดำ โดยส่งเสริมการผลิตตามเกณฑ์มาตรฐาน GAP และการผลิตแบบอินทรีย์</p> <p>2. วิจัยและพัฒนาพันธุ์ที่มีคุณภาพและตรงตามความต้องการของตลาด</p> <p>3. สนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยส่งเสริมการแปรรูปวัตถุดิบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีความหลากหลายและได้รับการรับรองมาตรฐานสินค้า/ผลิตภัณฑ์</p> <p>4. ส่งเสริมการบริโภคสินค้าและผลิตภัณฑ์จากกระชายดำทั้งในประเทศและต่างประเทศ</p> <p>5. สร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้บริโภคในการใช้ผลิตภัณฑ์จากกระชายดำ</p> <p>6. ส่งเสริมการวิจัยด้านคุณภาพและประสิทธิภาพตามหลักวิทยาศาสตร์มากขึ้น</p> <p>7. กำหนดกลยุทธ์ในการพัฒนาการผลิตกระชายดำให้มีคุณภาพ มีสารสำคัญสูง พัฒนาระบบการหลังการเก็บเกี่ยว ให้ได้มาตรฐาน</p>